

๑๒๒๒

เล่ม ๑๐ ตอนที่ ๕๓ ราชกิจจานุเบกษา ๕ ตุลาคม ๒๔๕๖

พระราชบัญญัติ
ล้อเลื่อน (ฉบับที่ ๔)

พ.ศ. ๒๔๕๖

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๕ กันยายน พ.ศ. ๒๔๕๖

เป็นปีที่ ๘ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระ
บรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยล้อเลื่อน
จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้
โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร ตั้งต่อไปนี้

เล่ม ๗๐ ตอนที่ ๖๓ ราชกิจจานุเบกษา ๖ ตุลาคม ๒๕๕๖

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติ
ล้อเลื่อน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๖”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจาก
วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕ แห่งพระราช
บัญญัติล้อเลื่อน พุทธศักราช ๒๕๑๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้
แทน

“มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษา
การตามพระราชบัญญัตินี้ กับให้มีอำนาจตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่
ประกาศกำหนดจำนวนล้อเลื่อนชนิดหนึ่งชนิดใดที่จะอนุญาต
ให้จดทะเบียนในจังหวัดหนึ่ง ๆ และออกกฎกระทรวงในกรณี
ต่อไปนี้ได้

(๑) กำหนดระยะเวลาเสียค่าธรรมเนียม อัตราค่า
ธรรมเนียม แบบพิมพ์ในการจดทะเบียนล้อเลื่อน และการ
ออกใบอนุญาตขับขี่ยล้อเลื่อน

ค่าธรรมเนียมนั้น ให้พิจารณากำหนดตามสภาพแห่ง
ท้องถิ่นในจังหวัดนั้น ๆ แต่ต้องไม่เกินกว่าอัตราในท้ายพระราช
บัญญัตินี้

เล่ม ๗๐ ตอนที่ ๖๓ ราชกิจจานุเบกษา ๖ ตุลาคม ๒๔๘๖

(๒) กำหนดยกเว้นการจดทะเบียนหรือค่าธรรมเนียมในการจดทะเบียนล้อเลื่อนบางชนิด หรือล้อเลื่อนซึ่งใช้เพื่อประโยชน์อย่างหนึ่งอย่างใดโดยเฉพาะ ทั้งนี้ ให้รวมตลอดถึงใบอนุญาตของผู้ขับขี่ย้อนนั้น ๆ ด้วย

(๓) กำหนดลักษณะและราคาเครื่องหมายสำหรับล้อเลื่อนซึ่งจดทะเบียน กับเครื่องหมายสำหรับผู้ขับขี่ย้อนรับจ้าง แต่ต้องไม่เกินกว่าอัตราในท้ายพระราชบัญญัติ

(๔) กำหนดรูป ลักษณะ ขนาด และน้ำหนักของล้อเลื่อน กับน้ำหนักบรรทุก

(๕) กำหนดการติดตั้งเครื่องอุปกรณ์หรือส่วนควบล้อเลื่อน เช่น ตะเกียง ห้ามล้อ และเครื่องอาณัติสัญญาณ เป็นต้น

(๖) กำหนดเครื่องแต่งกายของผู้ขับขี่ย้อนรับจ้าง

(๗) กำหนดการอื่น ๆ เพื่อปฏิบัติให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติ

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้”

เล่ม ๙๐ ตอนที่ ๖๓ ราชกิจจานุเบกษา ๖ ตุลาคม ๒๔๘๖

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติ
ล้อเลื่อน พุทธศักราช ๒๔๗๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ มาตรา ๒๕ ผู้ใด

(๑) ใช้ล้อเลื่อนที่มีได้จดทะเบียนและรับใบอนุญาต
หรือใช้ล้อเลื่อน ซึ่งใบอนุญาตได้ถูกยึด หรือเพิกถอนแล้ว

(๒) ใช้ล้อเลื่อนที่จดทะเบียนและรับใบอนุญาตแล้ว
บรรทุกคนหรือของเกินอัตราซึ่งกำหนดไว้ในกฎกระทรวง

(๓) ใช้ล้อเลื่อนโดยไม่ได้รับใบอนุญาตฉบับใหม่หรือโดย
ใบอนุญาตฉบับที่ถูกยึดหรือเพิกถอนแล้ว หรือ

(๔) เป็นเจ้าของหรือผู้ครอบครองล้อเลื่อน ยอม
ให้บุคคลอื่นซึ่งไม่มีใบอนุญาตขับล้อเลื่อน ขับล้อเลื่อน
เว้นแต่เกวียน

มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองร้อยบาท ”

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ป. พิบูลสงคราม

นายกรัฐมนตรี

เล่ม ๗๐ ตอนที่ ๖๓ ราชกิจจานุเบกษา ๖ ตุลาคม ๒๔๘๖

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ

(๑) เนื่องด้วยปรากฏว่า การจราจรของยานพาหนะต่าง ๆ เกิดขึ้นไปโดยความเร็วแตกต่างกัน เป็นอุปสรรคแก่การจราจรในบางจังหวัด จึงสมควรที่จะดำเนินการในอันที่จะขจัดปัญหาดังกล่าวให้หมดไป และการดำเนินการประการหนึ่งก็คือกำหนดจำนวนล้อเลื่อนที่จะรับจดทะเบียนในจังหวัดหนึ่ง ๆ แต่ตามพระราชบัญญัติล้อเลื่อน พุทธศักราช ๒๔๗๘ มาตรา ๕ ให้อำนาจรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยออกกฎกระทรวงกำหนดจำนวนล้อเลื่อนได้แต่เพียงล้อเลื่อนรับจ้างเท่านั้น จึงจำเป็นต้องแก้ไขเพิ่มเติมให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยมีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนดจำนวนล้อเลื่อนอื่น ๆ ได้ด้วย

(๒) เนื่องด้วยพระราชบัญญัติล้อเลื่อน พุทธศักราช ๒๔๗๘ มาตรา ๒๕ ได้บัญญัติโทษปรับไม่เกิน ๑๐๐ บาท แก่ผู้กระทำความผิด เมื่อคำนึงถึงภาวะการณปัจจุบันแล้ว ปรากฏว่าอัตราโทษปรับไม่เกิน ๑๐๐ บาทนั้นต่ำไป จึงสมควรพิจารณาเพิ่มขึ้นเป็นปรับไม่เกิน ๒๐๐ บาท

(๓) เนื่องด้วยพระราชบัญญัติล้อเลื่อน พุทธศักราช ๒๔๗๘ มาตรา ๑๔ ได้บัญญัติไว้ว่า ห้ามมิให้เจ้าของหรือผู้ครอบครอง

เล่ม ๗๐ ตอนที่ ๖๓ ราชกิจจานุเบกษา ๖ ตุลาคม ๒๔๕๖

ยอมให้บุคคลอื่นซึ่งไม่มีใบอนุญาตขับรถเดือนเว้นแต่เกวียน แต่
 ๒๕ หนึ่งไม่มณฑปญญัตติลงโทษกรณีความผิดด้วย เพื่อให้มณฑปญญัตติ
 ในเรื่องนี้มีผลคดีคดี และเพื่อให้นโยบายการกำหนดจำนวนเดือน
 ดังกล่าวในข้อ (๑) ได้บรรลุผลสำเร็จจริง จึงสมควรบัญญัติบท
 ลงโทษการกระทำผิดด้วย